

[Udenrigsministeren.]

Baggrunden for miljøkonventionen er en rekommandation fra Nordisk Råd, som blev vedtaget på rådets 20. session i Helsingfors i 1972. I rekommandationen henstillede Rådet til Nordisk Ministerråd at fremlægge forslag til en miljøbeskyttelseskonvention med det formål i national lovgivning at ligestille de andre landes miljøbeskyttelsesinteresser med landets egne samt at harmonisere landenes miljøbeskyttelsesregler.

Nordisk Ministerråd besluttede at følge henstillingen og optog forslaget om indgåelsen af en aftale på miljøbeskyttelsesområdet som en vigtig bestanddel af det handlingsprogram, som blev vedtaget af Ministerrådet i Stockholm den 11. december 1972.

I efteråret 1973 forelå det endelige udkast til konventionen sammen med de foreslåede ændringer i Helsingforsaftalen.

Efter endelig behandling i Nordisk embedsmandskomité for miljøbeskyttelses-spørgsmål i begyndelsen af 1974 kunne Ministerrådet (miljøministrene) herefter på mødet i Stockholm den 19. februar 1974 godkende og undertegne konventionen.

Blandt de vigtigste punkter i konventionen kan nævnes, at den pålægger de kontraherende lande pligt til en gensidig hensyntagen ved prøvning af tilladeligheden af miljøskadelig virksomhed.

Endvidere medfører konventionen, at den, som udsættes for miljøskadelig virksomhed, der udøves i et andet land, ligestilles med dette lands egne retssubjekter med hensyn til ret til indbringelse for det pågældende lands kompetente myndigheder, appel m.v.

Konventionen træder i kraft seks måneder efter den dag, hvor samtlige kontraherende lande har givet meddelelse om de foranstaltninger, som kræves til dens ikrafttræden.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 94) findes i tidenden sp. 3136, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 251).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Grünbaum (S):

Hele udvalget bortset fra fremskridtspartiet indstiller lovforslaget til vedtagelse uden ændringer, og som en del af flertallet kan jeg altså også her anbefale, at man stemmer ændringsforslagene fra fremskridtspartiet ned her ved andenbehandlingen.

Deri ligger ikke, at vi ikke i mit parti — og formentlig også i nogle af de andre partier — har sympati for nogle af de ting, der er fremført fra søfartsorganisationernes side. Det er ikke usædvanlige krav, der er kommet. Der er bl. a. som sædvanlig peget på, at man gerne ville have udenrigsfradraget sat op, og man har også kunnet anføre visse saglige grunde for, at udenrigsfradraget skulle sættes op. Ligeledes kan man også med en vis saglig begrundelse hævde, at man bør have et mindstebeløb for indkomsten i land, som kan holdes uden for selvangivelsen.

På begge disse punkter har vi jo fra finansministeren i svar til udvalget fået tilkendegivet en helt klar, positiv holdning. Finansministeren er altså positiv over for, at der skal gøres noget ved udenrigsfradraget, og han er også positiv over for spørgsmålet om at holde et mindstebeløb uden for